

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **M. J.**
bytem XXX
zastoupen Mgr. Pavlem Chráskou, advokátem
se sídlem Ohradské náměstí 1621/5, 155 05 Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne XXX, č. j. XXX, sp. zn. XXX,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí (dále též „MHMP“) ze dne XXX, č. j. XXX, sp. zn. XXX, jímž bylo rozhodnuto, že se nevyhovuje námitce žalobce proti zařazení jeho pozemku parc. č. XXX, v katastrálním území XXX (dále jen „dotčený pozemek“) do nově

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

navrhovaného zvláště chráněného území, přírodní památky Retenční nádrž Slatina (dále jen „přírodní památka Slatina“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalobce žalobu směřoval i proti prvostupňovému rozhodnutí.

II. Obsah napadeného rozhodnutí

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že MHMP ohlásil vlastníkům vybraných pozemků v k. ú. Dubeč a Dolní Měcholupy podle § 40 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“) dopisem ze dne XXX, č. j. XXX (dále jen „ohlášení“) návrh na vyhlášení přírodní památky Slatina. Současně vlastníky vyrozuměl o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče o přírodní památku Slatina. Dopisem ze dne 18. 12. 2014 uplatnil žalobce proti návrhu námitky a domáhal se vyřazení dotčeného pozemku. Správní orgán prvního stupně prvostupňovým rozhodnutím námitkám nevyhověl. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal obdobně jako v podané žalobě. Zejména poukázal na neadekvátní délku řízení, rozpor prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy, a tvrdil, že nebyly vypořádány všechny jeho námitky.
3. Žalovaný jeho odvolání nevyhověl, kdy zejména uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu s § 40 ZOPK a obsahuje veškeré náležitosti podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SŘ“). Konstatoval, že žalobce mohl uplatnit toliko námitky proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností; pokud námitky směřovaly mimo uvedený rámec, nebyl správní orgán povinen se s nimi vypořádat. Žalovaný v této souvislosti odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) ze dne 11. 1. 2015 (*pozn. soudu – správně 14. 1. 2015*), sp. zn. 11 A 367/2011. Další námitky žalobce ale byly uplatněny až v dopise ze dne 25. 2. 2019, tj. nebyly uplatněny ve lhůtě 90 dnů od doručení ohlášení; těmito námitky se proto správní orgán prvního stupně nemusel zabývat. Žalovaný poukázal na to, že správní řízení tvoří jeden celek, k tomu odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2015, sp. zn. 29 A 52/2013. Uvedl, že může odstranit vady odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jeho doplněním či korigováním a není povinen reagovat na námitky, které byly vypořádány správním orgánem prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí. K tomuto žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 – 47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25; ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019 – 43.
4. Žalovaný dále uvedl, že je přírodní památka Slatina tvořena významnými pobřežními porosty vodní nádrže a navazujícími loukami a mokřady sloužícími jako významné hnízdiště a tahová zastávka ptáků a refugium obojživelníků a ohrožených druhů obratlovců. Cílem je zachování plně rozvinutého litorálního pásma, dutinových stromů v sadu pro hnízdění ptáků, mělkých ploch pro vývoj obojživelníků, k čemuž mělo vést zajištění klidové zóny ve větší části území. Z nelesních biotopů je vytvořeno tzv. individuální ochranné pásmo, jehož cílem je zabezpečení podmínek pro existenci ptačích druhů.
5. Dle žalovaného neměla nestandardní délka řízení vliv na zákonnost řízení a prvostupňového rozhodnutí; k tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2006, č. j. 6 Ads 50/2005 – 63. Žalobce se mohl bránit podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti či následně žalobou. Správní orgán prvního stupně nedodržel lhůty pro vydání prvostupňového

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutí, uvedené však není důvodem pro jeho zrušení. Správní orgán prvního stupně v průběhu řízení přezkoumával důvody pro vyhlášení přírodní památky Slatina a shledal, že důvody trvaly i v době vydání prvostupňového rozhodnutí. Ohledně námitek stran soukromého průmyslového areálu v sousedství plánované přírodní památky Slatina žalovaný zcela odkázal na prvostupňové rozhodnutí. Námitky žalobce, resp. blíže neodůvodněný odkaz na námitky Městské části Praha – Dubeč, neshledal důvodnými, neboť žalobce mohl uplatnit námitky vztahující se pouze k jeho pozemku, nikoli bez bližšího odůvodnění či upřesnění odkázat na vyjádření jiného vlastníka. Městská část Praha – Dubeč, která ani nebyla účastníkem správního řízení s žalobcem a své vyjádření uplatnila v jiném správním řízení.

6. Dle žalovaného správní orgán prvního stupně právem shledal, že je dotčený pozemek (i) je součástí polního biotopu doplňujícím mozaiku biotopů a rozšiřující nabídku míst k hnízdění a vyhledávání potravy a úkrytů; (ii) se nachází na jižním okraji navrhované přírodní památky Slatina a navazuje na něj více než 100 m široké ochranné, přičemž vyčleněním by došlo k narušení celistvosti přírodní památky Slatina; (iii) je důležitý z pohledu zásobování vody mokřadního polního biotopu nacházejícího se na sousedních pozemcích; (iv) ochranné pásmo přírodní památky Slatina a tato samotná byla navrženy tak, aby centrální část byla chráněna od okolní zástavby, jež se mohla v budoucnu přiblížit k hranicím přírodní památky nebo ochranného pásma.
7. Zdůraznil, že pro vyhlášení přírodní památky Slatina není podstatné určení ploch v lokalitě stanovené územním plánem a cíle územního plánování, samotné vyhlášení přírodní památky Slatina nemění územní plán, ale je opodstatněné ekologickou hodnotou lokality. Nedůvodnou byla shledána námitka, že návrh na vyhlášení přírodní památky Slatina (dále jen „návrh“) je v rozporu s vyhláškou č. 45/2018 Sb., o plánech péče, zásadách péče a podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území (dále jen „VPP“), neboť návrh byl podán za účinnosti vyhlášky č. 64/2011 Sb., o plánech péče, zásadách péče a podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území (dále jen „VP2011“) a této vyhlášce návrh odpovídal.
8. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu (dále jen „ÚS“) ze dne 13. 10. 2015, sp. zn. IV. ÚS 2068/15, v němž byla řešena otázka dotčení vlastnických práv vlastníků předmětných pozemků, a jež aproboval závěry správního orgánu prvního stupně a žalovaného. K tomu doplnil, že žalobce měl právo na finanční náhradu v souladu s § 58 ZOPK.

III. Obsah žaloby

9. V podané žalobě žalobce namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
10. V prvním žalobním bodě tvrdil, že správní orgán prvního stupně nevycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodnutí, ale v době zahájení řízení. K tomuto odkázal na rozhodnutí NSS, č. j. 1 As 24/2011 – 79. Správní orgán prvního stupně rozhodoval o námitkách 8 let po jejich podání, podle 8 let starého skutkového stavu. Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo sloužit jako podklad pro další rozhodování.

11. V druhém žalobním bodě namítal porušení zásady správního práva uvedené v § 2 SŘ tím, že MHMP o námitkách rozhodoval podle 8 let starého skutkového stavu a neumožnil žalobci vznášet relevantní námitky. Průtahy v řízení žalovaný bagatelizoval.
12. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítal, že došlo ke změně okolností a bylo nutno podmínky pro stanovení přírodní památky Slatina přezkoumat. Konkrétní okolnosti, ve kterých změnu spatřoval ale nebyly vyslyšeny. V prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že v posledních 8 letech nebyl proveden inventarizační průzkum, přičemž MHMP neshledal důvod předpokládat, že by se podmínky v lokalitě změnily.
13. Ve čtvrtém žalobním bodě tvrdil nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů v tom, že jeho konkrétní námitky ohledně změny okolností byly oslyšeny. Zopakoval, že jeho námitky byly vypořádány až po 8 letech, po takové době jejich vypořádání postrádá smysl.
14. V pátém žalobním bodě žalobce brojil proti zbytečným průtahům v řízení.
15. V šestém žalobním bodě žalobce uplatnil porušení § 3 SŘ, neboť nebyl zjištěn skutkový stav věci. Není pravdou, že by byl proveden přezkum, zda nedošlo ke změně okolností. V prvostupňovém rozhodnutí bylo uvedeno, že v posledních 8 letech nebyl proveden inventarizační průzkum, avšak že nebyl důvod předpokládat, že by se podmínky v lokalitě změnily. Důvod porušení § 3 SŘ spatřoval též v nedůvodných průtazích v řízení.
16. V sedmém žalobním bodě žalobce namítal rezignaci správních orgánů na požadavek rovnocenného plnění procesních povinností, neboť žalobce musel dodržovat lhůty ale MHMP nikoli.
17. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí MHMP zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odmítl námitky žalobce a argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí, na které odkázal.
19. Nepopřel zásadu, podle níž má správní orgán rozhodovat dle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí, nikoli ke dni zahájení řízení. Ve věci se však jednalo o námitkové řízení podle § 40 odst. 4 ZOPK. Smyslem vyhlášení přírodní památky Slatina je dlouhotrvající ochrana předmětů ochrany v dané lokalitě. Rozhodování o námitkách 8 let po jejich uplatnění „nebylo optimální“, avšak v rámci některých vyhlášovacích procesů nebyl velký časový odstup neobvyklý.
20. Důvody, pro něž je dotčený pozemek součástí přírodní památky Slatina, trvaly i ke dni vyhlášení rozhodnutí. Charakter dotčeného pozemku zůstal nezměněn. I nadále byly naplněny podmínky § 36 ZOPK. Žalobce nedokládal změny okolností odůvodňující vyčlenění dotčeného pozemku z návrhu. Správní orgán prvního stupně naopak podrobně popsal na straně 6 a 7 prvostupňového rozhodnutí, proč ke změně okolností nedošlo, neboť nedošlo ke kvalitativní změně prostředí vhodného pro přirozený vývoj plazů a obojživelníků. Dílčí změny ve velikosti populací jednotlivých druhů neměly vliv na návrh.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Správní orgán prvního stupně si v rámci úřední činnosti opatřil odborná vyjádření z roku 2019 k vybraným pozemkům, jež sloužily jako podklad podle § 50 SŘ.

21. Žalovaný trval na svém stanovisku, že překročení lhůty k rozhodnutí nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, k tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2006, č. j. 6 Ads 50/2005 – 63. Žalobce nepodal žádost o opatření proti nečinnosti, ani správní žalobu proti nečinnosti, proti průtahům brojil až v odvolání. Žalobce měl v řízení před správním orgánem prvního stupně a před žalovaným možnost uplatňovat námitky, označovat důkazy na podporu jeho tvrzení. Tohoto způsobem odůvodňujícím jiné rozhodnutí ve věci ale nevyužil.
22. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

23. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil délku řízení a měl za to, že nemohlo být rozhodováno podle aktuálního skutkového stavu. Tvrzení žalovaného o tom, že žalobce nevznesl žádné věcné argumenty považoval za přenesení povinnosti správního orgánu na účastníka, které nemůže obstát. Věcné argumenty uplatnil v souvislosti s ornitologou a provozem průmyslového areálu, stav řízení nebyl popsán a žalobce s ním nebyl seznámen.
24. Žalovaný připustil nepřiměřenou délku lhůty, ospravedlňoval ji dlouhodobým charakterem ochrany, která má být vyhlášením poskytnuta. Uvedl, že MHMP ve svém rozhodnutí vysvětlil, z jakého důvodu nepřistoupil k dalšímu doplnění spisového materiálu a co jej k tomu vedlo. Konstatoval, že netvrdil neuplatnění věcné námitky žalobcem, ale nedostatek dokladů, které by ji prokazovaly. Poukázal na to, že se jedná o námitky jediného vlastníka pozemků, přičemž mu není zřejmý důvod obrany žalobce. Připustil, že dosud nebyl zpracován plán péče, to si ale vyžádá delší dobu. a jejích podkladů.
25. Účastníci důkazy nenavrhovali, soud o nich proto nerozhodoval a vyšel pouze z obsahu spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal.
26. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Podstatou sporu je posouzení, zda mělo rozhodnutí o námitkách žalobce po více než 8 let vliv na zákonnost rozhodnutí, či nikoli.
28. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů (čtvrtý žalobní bod):
29. I když žalobce tuto námitku uplatnil až ve čtvrtém žalobním bodě, soud se s ohledem na hospodárnost řízení zabývá touto námitkou nejdříve, neboť by její případná důvodnost v podstatném rozsahu mohla vést ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se žalobní námitky prolínají s věcnými tvrzeními nezákonnosti žalobou

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

napadeného rozhodnutí, soud se alespoň v dílčím rozsahu zabývá i nesouhlasem žalobce s věcným vypořádáním jeho odvolacích námitek, podrobněji bude uvedeno níže.

30. Žalobce k nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů tvrdí, že jeho námitky ohledně změny okolností byly oslyšeny. Takovému tvrzení soud nepřisvědčil.
31. Podle ustálené judikatury správních soudů je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srovnej rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srovnej rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Aby rozhodnutí nebylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů postačuje, aby námitky byly vypořádány i implicitně (srovnej rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64). V uvedené věci je zřejmé, že žalovaný a i správní orgán prvního stupně se ve svých rozhodnutích zbývaly podstatou námitek žalobce, a vysvětlili, proč námitky nebyly důvodné, nebo proč se jimi nezabývali. Nebylo nutné, aby se vypořádali s každou dílčí jednotlivou námitkou, když proti námitkám žalobce postavili právní názor, v jehož konkurenci námitky žalobce nemohly obstát (srovnej nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38).
32. Také ve své aktuální judikatuře „NSS připomíná, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, tedy nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů, kvůli kterým skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak musí být „vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). [17] Správní orgán nemusí výslovně reagovat na každou dílčí námitku. V rovině věcného posouzení může vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníků neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. již cit. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 92/2012, bod 28, nověji rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23).“
33. V projednávané věci je z žalobou napadeného rozhodnutí přitom zřejmé, jak se žalovaný s námitkami žalobce vypořádal, a z jakých důvodů na některé námitky nevešel. Konkrétně na straně 3 odstavec první napadeného rozhodnutí žalovaný důvodně uvedl, že podle § 40 odst. 4 ZOPK mohl žalobce uplatnit pouze námitky proti navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž by byl dotčen ve výkonu svých povinností. S námitkami přesahujícím tento rámec nebyl správní orgán prvního stupně povinen se vypořádat, k čemuž žalovaný přílehlavě odkázal na rozsudek MS ze dne 14. 1. 2015, č. j. 11 A 367/2011 - 31.
34. Soud přisvědčil také argumentaci žalovaného na straně 3 druhý odstavec napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl důvody, proč se nezabýval námitkami žalobce uplatněnými v dopise ze dne 25. 2. 2019. Z dikce ustanovení § 40 odst. 2, 4 ZOPK je totiž zřejmé, že žalobce mohl podat námitky ve lhůtě 90 dnů od doručení písemného oznámení o předložení

záměru k projednání. Opožděně uplatněné námitky (tj. námitky po uplynutí uvedené 90denní lhůty) proto nemohly být zohledněny. Nadto je z rozhodnutí správních orgánů, na něž soud hledí v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů jako na jeden celek, zřejmé, že takto opožděné námitky pojalý správní orgány jako vyjádření žalobce k podkladům pro rozhodnutí a takto uplatněnou argumentací žalobce se zabývaly (str. 6 až 7 rozhodnutí MHMP, str. 3 druhý odstavec žalobou napadeného rozhodnutí).

35. Žalovaný se nepomněl vyjádřit ani k námitce překročení délky lhůty pro rozhodnutí (str. 3 třetí odstavec žalovaného rozhodnutí). Ani v tomto směru tak jeho rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
36. Na téže straně v pátém odstavci pak žalovaný poukázal na podrobnou argumentaci MHMP k ověřování, zda nedošlo v mezidobí ke změně okolností a proč správní orgán prvního stupně uzavřel, že důvody pro vyhlášení přírodní památky Slatina i nadále trvají.
37. Námitka nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů nemůže být úspěšná ani na základě tvrzení, že námitky byly vypořádány po 8 letech, a po takové době jejich vypořádání nemělo smysl, neboť je z celkového kontextu a zejména ze strany 3 třetí odstavec odůvodnění žalovaného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný dal žalobci za pravdu, ale s ohledem na povahu věci, skutkové okolnosti a (ne)aktivitu žalobce spočívající v nevyužití nástrojů právní ochrany jeho práv ke zrušení rozhodnutí MHMP nepřistoupil.
38. Námitka není důvodná.
39. K námitce, že správní orgán prvního stupně nevycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodnutí (první žalobní bod), k námitce nedůvodných průtahů v řízení (pátý žalobní bod), a k námitce rezignace na dodržení požadavku rovnocenného plnění procesních povinností (sedmý žalobní bod):
40. Lze přisvědčit žalobci, že má správní orgán obecně při svém rozhodování vycházet ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí, nikoli v době zahájení řízení (srovnej rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. 1 As 24/2011 – 79). Jak však vyplývá z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, správní orgány k námitkám žalobce skutkový stav přezkoumaly. K tomu soud pro stručnost odkazuje na stranu 3 odstavec pátý a šestý napadeného rozhodnutí, a strany 7 až 9 prvostupňového rozhodnutí, z nichž vyplývá, že se MHMP skutkovým stavem ke dni vyhlášení rozhodnutí zabýval, a jaké skutečnosti k tomu zjistil. Tvrzení žalobce tak nemá oporu v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí MHMP.
41. Žalobci nebylo upřeno právo vznášet relevantní námitky. Z obsahu spisového materiálu se podává, že mu bylo v souladu s § 40 odst. 2, 4 ZOPK zasláno písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, a poučením, že může ve lhůtě 90 dnů od doručení písemného oznámení o předložení záměru k projednání proti němu uplatnit námitky. Stejně tak byl upozorněn, že k opožděně uplatněným námitkám správní orgán nepřihlíží.
42. Je pravdou, že rozhodnutí o námitkách žalobce bylo vydáno téměř 8 let po jejich podání a soud přisvědčuje žalobci, že se jedná o obtížně ospravedlnitelnou vadu řízení. V nyní projednávané věci soud ale s ohledem na samotnou povahu předmětu řízení (vyhlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

přírodní památky), skutečnost, že se žalobce se po celou dobu řízení před správním orgánem prvního stupně o průběh řízení blíže nezajímal (resp. se nic takového z obsahu správního spisu nepodává a žalobce to ani netvrdí), nevyužil ani možnost uplatnit na obranu svých procesních práv ust. § 80 SŘ a podat návrh na opatření proti nečinnosti, či později žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s., a rovněž i s ohledem na skutečnost, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí MHMP skutkový stav aktualizoval a zjišťoval, zda nedošlo v mezidobí ke změn skutkových okolností, dospěl soud k závěru, že samotná délka lhůty 8 let od uplatnění námitek žalobce proti záměru ohlášení přírodní památky neměla vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé.

43. Lze tak uzavřít, že přestože nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené § 40 odst. 4 ZOPK (a žalobce nebyl uvědomen o tom, že lhůta pro rozhodnutí nebude dodržena), nejedná se o vadu, která by mohla být důvodem pro zrušení prvostupňového (a potažmo i napadeného) rozhodnutí v nyní projednávané věci (srovnej rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2006, č. j. 6 Ads 50/2005 – 63, ze dne 22. 12. 2015, č. j. 6 As 157/2014 - 53). Prvostupňové a napadené rozhodnutí jsou tak rozhodnutími vydanými v souladu se zákonem.
44. Ze stejných důvodů je neopodstatněná i námitka, že správní orgány rezignovaly na splnění požadavku rovnocenného plnění procesních povinností. Jak žalobce, tak i správní orgán prvního stupně byli povinni dodržovat lhůty stanovené zákonem. V případě porušení lhůty stanovené správnímu orgánu prvního stupně však byly žalobci „dány do rukou“ nástroje, které mohl k ochraně svých práv využít (návrh na opatření proti nečinnosti dle § 80 SŘ, žaloba dle § 79 a násl. s. ř. s.). Žalobce však na jejich využití rezignoval a ani nijak jinak (svou procesní aktivitou) nedal v řízení najevo, že se ho dlouhodobá nečinnost MHMP v posouzení námitek dotýká a krátí jeho veřejná subjektivní práva.
45. Námitky nejsou důvodné.
46. K námitce porušení zásad správního práva uvedených v § 2 SŘ (druhý žalobní bod):
47. Konkrétní zásady, jež měly být porušeny, žalobce v žalobě nespecifikoval, pouze odkázal na § 2 SŘ. Vzhledem k obecnosti tohoto žalobního bodu se jím soud zabýval rovněž v obecné rovině. Dle žalobce měly být zásady správního řízení porušeny tím, že správní orgán rozhodoval podle 8 starého skutkového stavu a neumožnil mu vznášet relevantní námitky.
48. Jak bylo vyloženo výše (zejména k prvnímu žalobnímu bodu), správní orgán prvního stupně skutkový stav před vydáním rozhodnutí revidoval (viz strany 7 až 9 prvostupňového rozhodnutí). Prvostupňové a napadené rozhodnutí tedy nevycházela z 8 let starého skutkového a právního stavu. Vyvrácen je i žalobcem tvrzený druhý důvod porušení zásad správního práva, tj. že mu nebylo umožněno vznášet relevantní námitky. Žalobce v souladu s § 40 odst. 2, 4 ZOPK vznesl námitky proti záměru. Další námitky uvedl v dopise ze dne 25. 2. 2019, tj. po uplynutí lhůty k podání námitek podle § 40 odst. 4 ZOPK. Správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem a k takto uplatněným námitkám nepřihlížel. Ve prospěch žalobce ale MHMP považoval jeho dopis ze dne 25. 2. 2019 za vyjádření žalobce k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 SŘ a vypořádal se s ním na straně 6 až 7 prvostupňového rozhodnutí.

49. Správní orgán prvního stupně tak uvedeným postupem naplnil zásadu šetření práv nabytých v dobré víře, tj. dbal na zachování proporcionality mezi právy účastníka nabytými v dobré víře a právní jistotou na straně jedné, a požadavkem na zákonnost na straně druhé.
50. Není pravdou, že by žalovaný průtahy v řízení bagatelizoval, naopak na ně v rámci napadeného rozhodnutí také upozornil a uvedl, z jakých důvodů nemá tato vada vliv na zákonnost rozhodnutí MHMP (viz výše).
51. Námitka není důvodná.
52. K námitce změny okolností a nutnosti přezkoumat podmínky pro stanovení přírodní památky Slatina (třetí žalobní bod), k námitce porušení zásady materiální pravdy (šestý žalobní bod):
53. Soud nevěšel ani na tyto žalobní body. Správní orgán prvního stupně totiž v prvostupňovém rozhodnutí podrobně na stranách 6 až 9 uvedl, jakým způsobem revidoval skutkový stav. Přitom shledal, že podmínky pro stanovení přírodní památky Slatina podle § 36 odst. 1 ZOPK nadále trvaly. Žalobce v dopise 25. 2. 2019, posouzeným jako jeho vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, tvrdil změnu okolností, tu však nijak neprokazoval. Přesto MHMP skutkový stav přezkoumal, tj. postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v § 3 SŘ a zásadou vyšetřovací podle § 50 odst. 3 SŘ. Tato zásada byla naplněna i tím, že si správní orgán prvního stupně opatřil k vybraným pozemkům aktuální odborná vyjádření z roku 2019. S ohledem na zjištěné MHMP tedy právem uzavřel, že nedošlo k tak podstatné změně okolností, které by byly důvodem pro upuštění od záměru vyhlásit přírodní památku Slatina.
54. Odlišnost závěrů žalobce se závěry správního orgánu prvního stupně a žalovaného přitom sama o sobě nemůže být důvodem pro zrušení rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně podrobně vysvětlil, proč nedošlo ke změně okolností, kdy zejména uvedl, že nedošlo ke kvalitativní změně prostředí vhodného pro přirozený vývoj plazů a obojživelníků, a že dílčí změny ve velikosti populací jednotlivých druhů nebyly dostatečně významné. Tvzení žalobce, že v „prvostupňovém rozhodnutí bylo uvedeno, že v posledních 8 letech nebyl proveden inventarizační průzkum, avšak že nebyl důvod předpokládat, že by se podmínky v lokalitě změnily“ je „vytrženo z kontextu“, neboť nereflektuje celkový obsah prvostupňového rozhodnutí, konkrétně jeho strany 6 až 9.
55. Námitky nejsou důvodné.

VI. Závěr

56. Soud proto nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. října 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu